

உ.

சிவமயம்.

சேது பர்வதவர்த்தனியம்மை

ஆ பிள்வனத்தமிழ். இ.

இஃது

இராமேசுவரம் திருப்பணி ஆனந்தி எதண்டு

கண்டனார் மூமந்

நா. பெ. நா. மு. முத்துராமையா அவர்கள்
விருப்பத்தின்படி.

சேநூர்ச் சபைநான் வித்துவான்

மூமந்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்றது.

மதுரை:

விவேகபாநுபிபிரஸிஸ்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

(முதற்பதிப்பு)

இதன்விலை அணா 4.

Copyright Registered.

1906

முகவுரை.

பிள்ளைத்தமிழ் என்பது பிள்ளையின் பருவச் செயல்க

ளைப்பற்றிக் கூறுந் தமிழ் எனவிரியும். இப்பிள்ளைத் தமிழ், முன்னோர் வகுத்த தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், இப்பிரபந்தவிலக்கணங்கள் இன்னின்னவெனக் கூறினரில்லையாயினும் “விருந்தேதானும், புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே” (தொல்-பொரு, செய்யுளியல்.....) என்பதனால், இவற்றை “விருந்து” என்னும் பகுதியுள் அடக்கிக்கூறினார். விருந்து-புதிதாகத் தாம் வேண்டியவாற்றாற் பலசெய்யுளுந்தொடர்ந்து வரப்பாடுவது. இவற்றுட் பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டு, பெண்பாற் பிள்ளைப்பாட்டு என இருவகைப்படும். இப்பாட்டுத் தாதிவர் கூற்றாகப் பாடுவதென்றார் திராவிட மகா பாஷிய கர்த்தராகிய சிவஞானயோகிகள்; தந்தை, தாய், பாட்டன், பாட்டி கூற்றாகப் பாடுவதென்பாருமுளர். ஆண்பாற்கு;—காப்புடன் செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வாராணை, அம்புளி, சிற்றில்சிகைத்தல், சிறுபறைமுழக்கல், சிறு தேருருட்டல் எனப் பத்துப்பருவங்களும், பெண்பாற்கு;—மேற்கூறியவற்றில் இறுதியினின்ற சிற்றில்முதலிய மூன்றும் நீக்கி, அவ்விடத்தில் அம்மாணை, நீராடல், ஊசல் என்னும் மூன்றையுஞ் சேர்த்துப் பத்துப் பருவங்களுங் கூறுவர். இவற்றுள் க. காப்பாவது, திருமால், சிவபிரான், விகாயகர், முருகக்கடவுள், பிரமன், இந்திரன், இந்திரை, சரசுவதி, சத்தமாதர், முப்பத்துமூவர்—என்றிக் கடவுளரை, பிள்ளையைக் காக்கும்பொருட்டு வேண்டிப்பாடுவது. உமர்தேவி முதலியோரைப்பற்றிய பிள்ளைப்பாட்டில் மேலேகூறிய கடவுளர் சிலரைக் குறைத்துங் கூட்டியுங் கூறுவதுண்டு.

உ. செங்கீரைப்பருவம்:—அஃதாவது, பிள்ளைகள் ஒரு காலே முடக்கி ஒருகாலே நீட்டி இருகைகளையும் நிலத்தினுள் றித் தலைகிமிர்த்து முகமசைத்தாடும் நிலை

ங. தாலப்பருவம்:—அஃதாவது, பிள்ளைகளைத் தொட்டிவிற்கிடத்தி மாதர் நாவசைத்துப்பாடும் நிலை. தால் - நா.

ச. சப்பாணிப்பருவம்:—அஃதாவது, கையுடனே கை சேர்த்துக் கொட்டும் நிலை.

ரு. முத்தப்பருவம்:—அஃதாவது, பிள்ளையினது வாய்முத்தத்தை விரும்பிச்சூறும் நிலை.

சு. வருகைப்பருவம்:—குழந்தையை, நடந்து வருக என்று அழைக்கும் நிலை.

ஏ. அம்புசிப்பருவம்:—அஃதாவது, பாட்டுடைப்பிள்ளையுடன் விளையாடவரும்படி மாதர் அப்பிள்ளையை ஒக்கலையிலிருத்திவைத்துக்கொண்டு சந்திரனைச் சாமபேத தான தண்டங்களாற் கூறியழைக்கும் நிலை.

அ. சிறுபறைப்பருவம்:—அஃதாவது, பாட்டுடைக்குழுவியைச் சிறுபறை கொட்டும்படி வேண்டும் நிலை.

க. சிற்றிற்பருவம்:—அஃதாவது, சிற்றிசீழைக்கும் சிறுமியர்தஞ் சிற்றிலைச் சிதைக்கவேண்டாவென்று பாட்டுடைக்குழுவியை வேண்டும் நிலை.

கௌ. சிறுதேர்ப்பருவம்:—அஃதாவது, பாட்டுடைக்குழுவியைச் சிறுதேருருட்டும்படி வேண்டும் நிலை.

இவற்றுள்ளே, ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்க்கே சிறந்த இறுதி மூன்று பருவங்களுக்கும் பிரதிபாகப் பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்க்குக் கூறப்படும் அம்மாளை நீராடல் ஊசல் என்றும் மூன்றனுள் ;

அ. அம்மாளைப்பருவம்:—அஃதாவது, அப்பெண்பிள்ளை யலகிற வம்மனையை யெடுத்து மாறிமாறி யெறிந்தாடலைக் கூறும் நிலை.

க. நீராடற்பருவம்:—அஃதாவது, புதிய வெள்ளநீராடுதலைக் கூறும் நிலை.

கௌ. ஊசற்பருவம்:—அஃதாவது, பொன்மணிகளாற் செய்யப்பட்ட ஊசலினிருந்து மீழ்ந்து விளையாடலைக்கூறும் நிலை.

இப்பிருவங்களுள் முதலதாகிய காப்பு, பிள்ளை பிறந்த
மூன்றாமாதம் வரை கூறப்படும். ஏனைய ஒன்பது பருவங்
களும் அம்மூன்றாமாதம் தொடங்கி, ௫, ௭, ௯, ௧௧, ௧௩, ௧௫,
௧௭, ௧௯, ௨௧—இவ்வொற்றை யெண்கொண்ட மாதங்களில்
முறையே கூறப்படுவன என்றும், மூன்று, ஐந்து, ஏழு ஆண்
டுவரையும் சொல்லுதலுங்கொள்வர் என்றும் பன்னிருபாட்
டியிற் கூறுவர். இவற்றுட் பன்னிருபாட்டியிலே, ஆண்பா
ற்குப் பதினாறு வயதுவரையும் பெண்பாற்குப் பூப்புநிகழும்
ளவும் பிள்ளைப்பருவங் கொள்ளலுமுண்டென்று சொல்லப்
பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய பருவங்களிற் சில குறைத்துங் கூ
ட்டியும் பண்டையோர் கொண்டனரென்பதும் முன்னூல்க
ளாற் றெரியவருகின்றது. பிங்கலந்தையில் அடியில்வரும்
சூத்திரத்தால் இதனைக் கண்டுகொள்க.

“பிள்ளைப் பாட்டுத் தெள்ளிதிற் கிளப்பிற், நிற்க விர
ண்டிற் றெய்வங் காக்கென, இன்றமிழ்ப் புலவ ரியம்பிய காப்
பும், ஐந்தாந் திங்களிற் செங்கிரை யாடலும், ஆறந் திங்களி
ற் கூறுதல் கற்றலோ, டேழாந் திங்களி னின்னமு தூட்ட
லும், எட்டாந் திங்களி னியற்று லாட்டலும், ஒன்பதாந் திங்
களி லுயர்சப் பாணியும், பத்தினே டொன்றின் முத்தங் கூ
றலும், ஆண்டு வரையி னீண்டுவரு கென்றலும், மதியீ ரொ
ன்பதின் மதியை யழைத்தலும், இரண்டா மாண்டிற் சிறுப
தை கொட்டலும், மூன்று மாண்டிற் சிற்றில் சிதைத்தலும்,
நான்கா மாண்டிற் சிறுதே ருருட்டலும், பத்திற் பூணணி ப
ன்னீ ராண்டினிற், கச்சொடு சுரிகை காமுறப் புனைதலென்,
நின்னவை பிறவு மாகு மவற்றுள், முன்னர் மொழிந்த வொ
ழிந்தவற் றோடும், பெற்ற ஆண்பாற் பிள்ளைப் பாட்டாம், மு
ன்னுறக் கிளந்த ஆண்டினுள்வரை, இசைத்த பாட லிருபாற்
கு முரித்தே”

“பேணுஞ் சிறப்பிற் பெண்மக வாயின்; மூன்று மாண்
டிற் குழமண மொழிதலும், ஐந்தின் முதலா வொன்பதின்

காலும், ஐங்குணைக் கிழவனை யார்வமொடு நோற்றலும், பனிநீர் தோய்தலும் பாவை யாடலும், அம்மனை கழங்கு பந்தடித் தாடலும், சிறுசோற் றிடுதலுஞ் சிற்றி லிழைத்தலு, மூச லாடலு மென்றிவை யுள்ளிட்டுப், பேசிய பெண்பாற் பிள்ளைப் பாட்டே.” எனக் கண்டுகொள்க. முன்னூல்களில் இவ்வாறு பருவங்களும், காலஅளவும் பலவேறுவகையாகக் காணப்படுவனவாயினும், மேற்கூறிய பத்துப்பருவமுமே இக்காலத்தாராற் பெரிதும் ஆட்சிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவை. இவைகள் பிள்ளைத்தமிழின் பொதுவிலக்கணங்கள்,

தேவையென்னுந் திருவிராமேச்சுரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டருளும் அருட்பரஞ்சோதியாகிய இராமநாதமூர்த்தியின் மகிமையையும் அக்கடவுளது அருட்சத்தியாயெழுந்தருளியுள்ள பர்வதவர்த்தனியம்மையின் மகிமையையும் இவ்வுலகம் நன்கறியும். இப்புண்ணிய தலத்தின் தேவஸ்தான விசாரணை கர்த்தாவும், தேவிகோட்டை ஜமீந்தாரும், சங்கீத சாஸ்திர விற்பன்னரும், செல்வச்சிறப்புக்குத் தக்க நற்குணங்கள் பலவும் அமைந்தவரும், பெரும்புகழ் வள்ளலுமாகிய ஸ்ரீமாந்-அள. அரு. ராம. அருணாசலஞ்சேட்டியா ரவர்களைத் தமிழர் பலரும் அறிவர். இப்பிரபுசிகாமணியவர்களின் விருப்பத்தின்படி இவ்விராமேச்சுரத் திருப்பணி ஆனரரி ஏஜண்டா கவிருந்து நவநிலைக்கோபுர முதலிய பல்பெரும்பணிகளைச்சில் பொழுதில் முடித்தவரும் சிற்பநூலாராய்ச்சியும் சாஸ்திரவாராய்ச்சியும், பெரிதும்வாய்ந்தவரும் வைதிக ஒழுக்கமாட்சியாளருமாகிய கண்டனூர் ஸ்ரீமத்-நா.பெ. நா. மு. முத்துராமையா அவர்கள் ஷே. திருப்பணிவேலையை நடாத்திவருங்காலையில் மேலேகூறிய ஸ்ரீமாந்: அருணாசலஞ் சேட்டியாரவர்கட்குப் புண்ணிய குமாரனுதிக்க அனுக்கிரகத் தருளும்படி பர்வதவர்த்தனியம்மைமீது ஒரு பிள்ளைத்தமிழ் பாடுவிக்க நினைந்து சேற்றூர்ச் சம்ஸ்தான வித்துவானும், வரன்முறையாகத் தமிழுணர்ந்தவரும் கவிபாடுந் திறமை நன்குபெற்றவரும் ஆகிய

ஸ்ரீமத்-மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்களுக்கு அறிவித்தனர். கவிராயரவர்களும் மீசமகிழ்ந்து அம்மிகையின் திருவருளைச் சிந்தித்துப் பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழின் இலக்கணநிரம்பவும், சொற்சுவை பொருட்சுவை நிறையவும், உருக்கநயம் செழிக்கவும், அத்தலபுராணக்கதைகள் பெரும்பாலன வெளிப்படவும் இப்பிள்ளைத்தமிழை இனிது பாடிமுடித்தனர். அங்ஙனம் முடித்தவுடனே அருணாசலஞ்செட்டியாரவர்கள் நற்றவப் பலனும், முத்துராமையர் அவர்கள் உத்தமசிந்தித வளியும், அருணாசலக்கவிராயரவர்களின் வாக்குவிசேடமும், பர்வதவர்த்தனியம்மையின் திருவருளும் கைகூட்ட ஜனீர்தார் செட்டியாரவர்கட்கு அருமருந்தன்ன ஆண்மகவு உதித்தது.

அதுகண்டு யாவரும் பெருமகிழ்ச்சி யுற்றனர் செட்டியாரவர்கள் பிள்ளைத்தமிழைப் பர்வதவர்த்தனியம்மை சந்நிதிமிலே யரங்கேற்றுவித்து கவிராயர் அவர்கட்கு நன்கு சம்மானமளித்தனர்.

இந்நூலின் முதலதாகிய காப்புப்பருவம் முதற்செய்யுளின் உலகமலி என்னு முதற்சீரானது

“தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்
வகுத்தபா லுண்ட வுணம்—பகுத்தநாள்
தப்பாக் கதிகணமென் றீரைந்தின் றன்மையினைச்
செப்புவதா முன்மொழியின் சீர்.”

என்னும் விதிப்படி மங்கலப்பொருத்தமும் வகையுளியேந்தலாதி யீறுதிரிதலி றுதியான குற்றங்களின்மையாகிய சொற்பொருத்தமும், ஐந்தெழுத்தாகிய எழுத்துப்பொருத்தமும், அரசனாகிய தானப்பொருத்தமும், பொதுவகையாற் பெண்பாற்பொருத்தமும், அமுதமாகிய உணப்பொருத்தமும், அந்தணராகிய சாதிப்பொருத்தமும், பூராடமாகிய நகரத்தி ரப் பொருத்தமும், தேவகதிப் பொருத்தமும், திங்களாகிய கணப்பொருத்தமுமாகிய பத்துப்பொருத்தமும் கொண்டுள்ளது.

பிறவும் இந்நூலின் ஆங்காங்குள்ள நயங்கள் பலவும் காண்பார் வியந்து பாராட்டத்தக்கனவேயாம்,

இங்ஙனம்

கவிராஜ நெல்லையப்பிள்ளை,

திருநெல்வேலி.

சாற்றுக்கவிகள்.

துரைத் தமிழ்ச்சங்கம் சேதுபதி செந்தமிழ்க்கலாசாலை

உபாத்தியாயர் ப்ரும்மபூதி

சுந்தரேசுவர ஐயர் அவர்கள்

இயற்றியவை.

—:0:—

லவனார்தின் புபன்றேவை வாழ்ருனா சலவணிக

செல்வக் கோமான்

லவனாப்புக் திரப்பேறுந் றவனியின்மே லெந்நாளுங்

கனிப்பாய் வழ

லவனார்தண் கடல்சலவுஞ் சேதுரா மேசுரத்தி

லரன்பா கஞ்சேர்

லவனார்கா தனித்தாய்மே லொருபின்னாத் தமிழ்க்கவிதை

வழுத்தும் வண்ணம்.

(க)

த்தகுதாய் திருக்கோயிற் றிருப்பணிகள் றிருப்பமுட

னமைப்போன் பூதி

ய்த்தகுதகண் டிகைபுனைவோன் கல்வியறி வொழுக்கமெலா

மேவப் பெற்றே

த்தமசற் குணன்றமிழ்க் குபகாரி பிறர்க்குமஓ

துபதே சிப்போன்

த்தமிழ்தேர் கண்டனூர் முத்தூரா மன்விரும்ப

மொழிந்தான் மன்னே.

(உ.)

ன்னவன்றென் சேறைமன்ன னவைப்புலவர் தமிழற்றலை

னறிவான் மிக்க

பான்னவனா மிராமசா மிக்கவிஞ னரியதவப்

புதல்வ னானேன்

ன்னவருந் தமிழ்க்கந்த சாமிசுப்ர மண்யனிஞ

பாவல் லோர்க்கும்

ன்னவனென் னுமிர்த்தோழன் முத்தமிழு திரம்பவரன்

முறைபிற் கற்றேன்.

(ஈ)

பவம்பெற்றார் காணாத பரமனடி யருச்சினைசொற்
பாட்டே யென்று

சிவம்பெற்ற வுள்ளமொடு தினந்துதிப்போன் பரங்கிரிவாழ்
சேய்க்குஞ் சேறைத்

தவம்பெற்ற நாயகிக்கு மகிழ்சிறப்ப விருபிள்ளைத்
தமிழ்முன் செய்து

நவம்பெற்ற தமிழ்ச்சங்கப் புலவனரு னுசலப்பேர்
நாவல் லோனே.

(1)

திருவாவடுதூறையாதீனத்து வித்துவானும் மதுரைத்தமிழ்ச்
சங்கத்துச் சைவநூற் பரிசோதகரும் ஆகிய

ஸ்ரீமத்

சே, ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்களியற்றிய
செய்யுட்கள்.

உலகினிலெவ் வகையரே யாயிடினுந் தனதுபொரு
ளுதவி கொள்ளா

நிலரெனவு நுணிரீர்போ லிருதிதியும் டெருக்கியவ
னெம்மைப் போலப்

பல்புகழூந் தேவைநகர் வாழமுரு னுசலவேள்
பகர்சந் தான

நலமுறவே தழைத்தோங்கத் திருவிரா மேச்சுரமா
நற்ற லத்தில்.

(க)

மலைவளர்கா தரியுமைமேன் மதுபருக்கம் வாய்க்கொள்வார்
மகிழு மாபோ

லீலகுசெனி வாய்க்கொள்வா ரருந்திடப்பிள் னைத்தமிழொன்
றிசைத்தா னெங்கள்

குலகுருவார் துறைசைநம சிவாயதே சிகனருள்போற்
குலவுங் கல்வி

யலகிலா துறவமைசேற் றாரருண சலக்கவிஞ்
னறிஞ ரேறே.

(உ)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்த்தாலாகா குன்னார்ப்பெரியவிடு
வித்துவான் ஸ்ரீமத்

குமாரசுவாமி முதலியாரவர்களியற்றியவை.

ருவதன தனைநிகருஞ் செல்வவென்றே வரும்புகழந்
தீரன் கற்ப

ருவதனை நிகர்கண்ட னூர்முத்து ராமவள்ளற்
சரதன் வேட்ப

வாருவதன மைந்தாக வறுமிரா மேசரிடத்
துறையென் றுயாம்

ருவதவந்த தனியம்மை மீதுபிள்ளைத் தமிழென்னும்
பனுவ றன்னை.

(க)

முத்தி யானமிசை வருஞான சம்பந்த
வள்ள லென்னத்

முத்தி யானங்கள் செறிந்திலங்கி யோங்குபெருஞ்
சிறப்பு வாய்ந்த

முத்தி யாணமசி வாயதே சிகவரசற்
குருபா னாலெல்

முத்தி யாக்கேட்டுள் னையமறக் கற்றுணர்ந்த
வதுல னம்மா.

(உ)

ந்தசனை பொத்தவெழிற் சீதரன்சப் பிரமணிப
செல்வன் றன்னைச்

ந்தவித ரணசமுக சுகமதுர கவிசொல்கந்த
சுவாமி யென்னு

ந்தமனைச் சோதரரா வுறப்பெற்றே நெனையுமவ்வா
றுளத்துட் கொண்ட

ந்தகனைத் தகையோரும் புகழருண சலக்கனியாம்
விவேக மிக்கோன்

(ஈ)

த்திரமிங் கெடுத்ததன லாயபெரும் பயனுறவே
கருதி மேலாஞ்

த்திரத்தின் கருத்தினே டரியபெருங் கற்பனைபுந்
தழுவி யாருந்

நாத்திரஞ்செய் யும்படிசொற் சுவையொடும்பா டியிராமேச்
சுரமென்றேதுங்

த்திரத்தவ் வம்பிகைசந் நிதியிலரங் கேற்றியுள்ளக்
கொர்ச்சி மேனி,

(ச)

சேதுபதி யெனும்ராம நாதரோ ரைந்துகரச்
 செம்மல் செவ்வேள்
 கோதுபதி யாதமா தவராஞ்ச னேயரெனக்
 கூறு மின்னோர்
 மீதுபதி கப்பாவெப் பாவினுமே லாகவதி
 விவேக ரன்றி
 யோதுபதி தருங்கூட வுவந்துகேட் டுணர்ந்துடிமா
 றுணாத்தான் மன்னோ. (டு)

தென்காசித்தாலு கா வெள்ள கால் பூமீமாந்
 வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியாரவர்களியற்றியவை.
 ஒருவரிரு நீர்முத்தாற் றிடுபொருளா ஞர்க்குளத்தி
 லுற்ற வாறே
 பெருகுங்ங்கை மூழ்குபலம் பல்லோரு மெத்தலத்தே
 பெறுவா ரந்தத்
 திருவிரா மேசுரத்தி சர்க்குயிரே யாதலன்றித்
 தேக மும்மா
 மருவிவல்ப பாகமமர் பருவதவர்த் தனியம்மை
 மலர்த்தாண் மீதே. (க)

செய்யபிள்ளைக் கவிமலை புனைகெனநாட் டுக்கோட்டைச்
 செட்டி மார்கண்
 மையறுநற் குலம்விளங்கக் கண்டனூர் துலங்கவரு
 வள்ள லந்தச்
 சைவதலத் *தனிச்சிழைக் கோபுரங் கட்டியபரம
 தருமன் வேதத்
 தெய்துமுடி புணர்முத்து ராமநா மக்குரிசி
 லீசைத்தா னாக. (உ)

சேதுபுரா ணக்கருத்துச் செறிதரநற் பத்திரசஞ்
 சிறப்ப வந்து
 லோதியந்த வம்மையின்சந் நிதியில்விச வாவசுவென்
 ரோங்கு மாண்டி
 லேதமிலா மாசிமதிவருஞ் சிவராத் திரியிலரங்
 கேற்றி னாற
 நீதறுசேற் றாரருண சலக்கவிரா யத்திருப்பேர்ச்
 சீரி யோனே. (ஈ)

த்தியின்றே கத்தோல்போர்த் திடுமிரா மேச்சுரரின்
 ளருளா லோங்கு
 த்தியின்றே நெழுகுதச்செய் பருவதவர்த் தனிபிள்ளைப்
 பாவைப் பார்த்தோர்
 த்தியின்றே பெற்றேய்யா மதனிலுறு நயமொன்று
 முற்றக் கூறச்
 த்தியின்றே யென்னிலத னருமையினைத் தமிழேனோ
 சாற்று கேளே. (ச)

காழி ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய திருவாவடுதுறை ஆசீனம்
 ப்ரீமத் பொன்னோதுவாரவர்கள் இயற்றிய
 ஆசிரியப்பா.

திருவளர் சேதுவிற் சிவன்வலப் பாலமர்
 பருவத வர்த்தனி பகருமம் மையின்மேற்
 சேதுமான் மியஞ்சிற் சிலனிடத் தமைபவுந்
 தீதில்சொன் னயமொடு சேர்பொரு ணன்னய
 மாரவு மியாவரு மறிவுறு மெனிமை
 சேரவு மன்பாற் செந்தமிழா லொரு
 பிள்ளைத் தமிழினைப் பீடுறு புலவர்
 கொள்ளுகொண் டிடவே குலவு மைக்கறைக்
 கண்டனூ ராகிய கண்டனூ ரதனிற்
 சண்டனூர் சார்தராச் சால்பொடு வாழ்வேன்
 முத்துரா மன்னென மொழியுந் மத்தோன்
 மெத்துசெல் வத்தினான் மேன்மைசேர் வணிகன்
 மற்றவா ணிகரெலாம் வாணிக மீங்கிவன்
 பெற்றது போலநாம் பெற்றிலோ மென்றெணப்
 பாடுவித் திடுதலே படுதலில் வாணிகங்
 கூடுமென் றுட்கொடு கூறக் கூறினன்
 சீருறு பாண்டிய தேச மதனி
 லேருறு முகவரெ னும்பதி யுதித்தோ
 னன்றுற் பனித்திருந் தமிழ்த்தழுச் சங்கமு
 மின்று* தான் றேன்றுதற் கிடங்கொடுத் தனபோ
 லஞ்சாஞ் சங்கமொன் றனுதற் கிடங்கொடா
 தெஞ்சா தென்று மிலங்கிடு நான்காஞ்
 செந்தமிழ்ச் சங்கஞ் சேர்ந்துமா மதுரையிற்
 சுந்தர முறவே துலங்கரு ணைசல
 நாமம் புனைந்த நாவ லோனே.

* தானென்றது நான்காஞ்சங்கம்.

மதுரை விவேகபாறுப்பத்திராதிபர் மகா-ந-ந-ஸ்ரீ
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்களியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

—:0:—

பூமுகனென் பதைவிளக்கப் பூமகனா வந்துதித்த

பொற்பூங் கொம்பாங்

காமருசீ தைபைமணந்த தாசரதி யரக்கரமர்

கடந்து மீண்டு

தோமகலச் சிவபூசை செயுஞ்சேநு மான்மியத்தைச்

சொல்லா ருண்டோ

நாமசிசி ரத்தலத்துப் பருவதவர்த் தனியம்மை

நற்றூள் போற்றி

(க)

எண்ணிரண்டு பேறுமொருங் கெய்தினேன் கருணைகுடி.

யிருத்தற் கென்றே

கண்ணிரண்டும் பாடித்திகே யகக்கண்ணு மினிதமைக்

கனக நாட்டோர்

[தோன்

விண்ணிரண்டு போன்மெனக்கண் டையுறுந்தே வைப்

மேவி யிந்த

[பதியில்

மண்ணிரண்டு நிதிக்கிழவ னெனும்ராம சாமிவள்ளல்

மைந்த னானேன்.

(உ)

சங்கீதப் பெருங்கடலுட் சாகித்யப் புணைசெலுத்தார்

தக்கோன் மேன்மைச்

சிங்காச னாதிபர்க்குஞ் செயிந்துடைத்து நிதியளிக்குஞ்

செல்வன் பூத்த

பங்கேரு கானனத்தான் கற்பகமாங் கரதலத்தான்

பாவல் லோர்கள்

எங்கோனென் நெடுத்திசைக்குங் கீர்த்தியரு னாசலப்

ரேந்த லானேன்.

[பே

சிறப்புப்பாயிரம்.

கல்லியறி ஆகமிகு சொக்கலிங்க மகாராஜ
கனபு மாணைப்

பல்வகையா லுலகுபுகழ் வெள்ளையபூ பதியையன்பு
பாரித் தியாரும்

நல்விரத னுயர்சரத நென்னுநா ராயணப்பேர்
நாட்டுங் கோவைத்

தொல்வலிமை மிகப்படைத்த சோதரராக் கொண்டு
துலங்க வாழ்வோன். [நலந்

திக்கொருநான் கையும்புரக்குந் திறமிகுமிந் நால்வருறு
சிறப்பு நோக்கின்

மிக்கவலித் தசரதனே ராமசுவா மிக்கோவாய்
மேவி யன்பு

தொக்கிருந்து நானிலங்காப் பதற்கென்றே யிந்நான்கு
சுதரை யீன்று

தக்கபுகழ் மகிழ்ப்படைத்தான் தவவலியா லெனக்கருதுந்
தரணி மன்னே. (௫)

திருக்கானப் பேர்க்கோகிற் திருப்பணியுங்
கும்பாபி ஷேகமாதி

மருக்காலு மலர்மல்தெப் போற்சவமும் விதிமுறையில்
வயங்கச் செய்து

தருக்கானும் லவணபுர விநாயகர்க்குத் திருப்பணியுஞ்
சத்தி ரஞ்செய்

துருக்கார்வத் துடனிரா மேச்சுரத்துத் திருப்பணியு
மொளிரச் செய்தே. (௬)

வானவர்தம் மூரி லிருந் திழிந்தேறுஞ் சோபான
வடிவாம் வாயிற்

முனமிக மருவியுயர் கோபுரமு மினிதமைத்த
தரும சீல

னுனநய சுகுணமலி யவ்வருண சலவேளுக்
கார்வங் கூரத்

தேனமர்வாய் மகப்பேறு கிடைப்பதற்கு நட்பியல்பாற்
சிற்தை கொண்டே. (௭)

மற்றொருதாய் வயிற்றினிடை வந்துபிள்ளைத் தமிழினி
வழுத்தா வண்ணஞ் [மேல்

சொற்றகுபிள் கைத்தமிழ்ப் பருவதவர்த் தனித்தாய்
சொல்வா யென்னக் [மேற்

கற்றுணர்மு தறிவுடைபான் வேதாந்த சித்தாந்தக்
கடலுட் டோய்ந்து

முற்றுசிவ ஞானமலரி கைக்கொண்டோன் சிற்பனிதி
முழுதுந் தேர்ந்தோன். (27)

கண்டனார் வாழுமுத்து ராமலிங்க பூமனுளங்
களித்துக் கூறக்

கொண்டெனக்குங் கல்விவல்லோர் குழாத்தினுக்கு முன்
குலவு மேன்மைத் [னவனாக்

தண்டமிழநா வலனருண சலக்கவிஞன் பத்திரசந்
ததும்பச் சொற்றான்

மெண்டிரைகு முஞ்சேது பருவதவர்த் தனிமகிழ்ச்சி
சிறப்ப மன்னோ. (28)

பருவதவர்த் தனியருளோ யெங்களரு ணசலபு
பாலற் கின்ப

மருவவளர் சந்ததியா வந்ததியா வருமுளத்து
மகிழ்ந்தார் கற்ப

தருவனையா னத்தமிழை யரங்கேற்றி யச்சேற்றித்
தரணிக் கெல்லாந்

திருவமுது போலுதவிச் சிறப்பித்தான் பலநலமுஞ்
செழிக்கத் தானே. (29)

முற்றிற்று.

இராமேசுவரம் திருப்பணி ஆனாரி ஏஜன்டும் இந்தால்
பாடுவித்தவரும் ஆகிய கண்டனார் பூமிக்

நா. பெ. நா. மு. முத் துரார்மையா
அவர்களியற்றிய
அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொம்மிதண் பரவையொலி முழங்குமிரா மேச்சுரத்திற்
செழிக்கு முல்லைக்
தார்ப்பியும் பருவதவர்த் தனியம்மை யார்பிள்ளைக்
தமிழைப் பாவல்
லாம்பலியுந் தேவைநர் வாழருண சலச்செட்டி.
பார்க்குச் சேய்நற்
பாம்பி ஷண்டாகச்சேற் றாரருண சலக்கவிஞன்
பாடி னானே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேது பர்வதவர்த்தனியம்மை

பி ள் ளா த் த மி ழ்.

—:0:—

விநாயகக்கடவுள்.

சீரேறு வேதாகமப் பெருங் கோயிலுட்

சிவதந்துவத் தின்முடியாஞ்

சிங்கா தனத்தின்மேல் வீற்றிருந் தின்னருட்

செங்கோல் செலுத்துதன்னை

யேரேறு ஞானவிழி கொண்டுபிர ணவவாயி

லெய்தியுள் ளெட்டிநோக்கு

மியாவர்க்கு மின்முக மலர்ந்தருளு மும்பலா

மெம்பிரா னேத்துதிப்பாங்

காரேறு நிறவரக் கரைவென் றிராகவன்

கைதொழப் பிரமகத்தி

கடிதினி லகற்றிய விராமே சுரத்தினிற்

கண்கண்ட தெய்வமாகிப்

பேரேறு நற்றவர் தொழும்பர்வத வர்த்தனிப்

பெருமாட்டி யருள்பிறங்கும்

பிள்ளைத் தமிழ்க்கவிதை யுள்ளக்க ளிப்பிஞ்சு

பெரிதா வளர்த்துவரவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால் துதி.

உலகமஸிபுங் குணநிதிச் செழியன் வேள்வியை
யுவந்திலக் குமியைமுன்ன
மொருபுதல்வி யாகவா விட்டுப்பின் வந்தவளை
யுற்றொளிக்க ரம்பிடிக்க
விலகியவண் மீண்டுதன் றந்தைபா லேயது
விளம்பவவன் மேவிராணன்
மெய்பிணித் துக்கொண்டு டோந்திரா மேசர்க்கு
மேற்றிசையில் வீற்றிருப்பப்
பலகவலை யெய்துசிறை யிட்டவுட னுண்மையப்
பாண்டியன் சொப்பனத்திற்
பகர்த்தருளி நற்சேது மாதவப் பேர்கொண்ட
பைந்துழா யண்ணல்காக்க
இலகுபே ரெழின்மணிகள் பலபதித் திடுமாட
மியையிரா மேசரத்தி
விதமெய்த் தவந்தபரு வதவர்த்த விப்பெணர
செனுநற் பிராட்டிகனையே. (க)

சிவபெருமான்.

வேறு

அதில சராசர மாகிய வுபிர்க
ளனைத்து மநாதியிலே
யாக்குதன் முதலிப வைத்து இருத்திய
மவயவ மறிவிக்கப்
பகர்முக மாகவெழுந்தெதிர் நின்றருள் பதியப்
பொது பொன்னம்
பலமிசை நடமிடு சின்மய வருவப்
படிமனை வந்திப்பா

சாப்புப் பருவம்

மகிதல மதிலுயர் கயிலையு மேருவு
மானுமெ னுங்கந்த
மாதன முன்றிலி னருள்வடி வெய்திய
மலைவளர் காதலியைச்
சகியென வலைமகள் கலைமகள் சூழ்ச்
தங்கிய தலைமகளைச்
சகலமு முதனிய தாயைக் களிமகிழ்
தந்துபு ரந்திடவே.

(2)

விநாயகர்.

வேறு.

கரியவா ணவமாயை கன்மமெனு மொருபெருங்
காட்டினை யழித்துவெண்மைக்
கலைநிலா விசுமதி மண்டலப் பெருவெளிக்
ககனத்து லாவிமேன்மே
லுரிய பேரன்பர்தற் போதக் கரும்பினை
யொடித்துண்டு னூற்றிருந்தே
யூறிச் சுரந்தருண் மதம்பொழியு மைங்கரத்
தொருகொம் பொருத்தல்காக்க
அரியயன் றேவார்சொரி வெண்மலர்க் குவியல்க
ளனந்தவெண் கயிலையென்ன
லாயசீர் தருமிரா மேசுரம் பணிகின்ற
வர்க்கிந்த வுலகிலரசும்
பெரியவா னரசுமொரு பொருளுன்ன மதியாத
பேரின்ப வாழ்வுநல்கும்
பிரியா நலத்தமலை வளர்கா தலிப்பெயர்
பிறங்குபெரு மாட்டிதனையே,

(௩)

முருகக்கடவுள்.

நற்கோ டிரிந்திட்ட காலத்தினுந் தனது
 நாமமா மாறெழுத்துண்
 ணவிலுமொரெழுத்தை யொரு தரமாயி னஞ்சற்று
 நாவுச் சரித்தநல்லோர்
 முற்கோடி வந்துண் ணினைத்தவை முடித்தருளு
 முகமாறு கொண்டமுதலை
 முருகனைத் திருமாது மருகனைச் சிந்தித்து
 முந்தித் குதித்துநிற்பாம்
 ஸிற்கோடி தீர்த்தத்தி லாவொர் பாவங்கள்
 வேரறப்போக்கி மேன்மேல்
 வெண்டிரைக் கைகளாற் செம்மணியும் வெண்மணியும்
 விசியெழு பரவைபென்றுந்
 தற்கோடி நின்றதிசை நான்கினுங் காத்திடத்
 தருமிரா மேசுரத்திற்
 றலையாய தெய்வமலை வளர்காத லீயையமலை
 தன்னைப் புரக்கவென்றே.

(ச)

பிரமதேவர்.

வேறு.

உயிர்க ளியற்றுங் கன்மவகுப் புணர்ந்து
 வேவ்வே றுடல்கரண
 முலகம் போகம் படைத்துதவு முந்தி
 மலரி னுதித்தவனைப்
 பயிலு மொருநான் மறையவனைப் பதுமத்
 திருந்த பண்ணவனைப்
 பரவிப் பணிவாங் கடற்களாயின் பாங்க
 ராமைப் பருமுதுகிற்
 றுயில்செ யலவன் வெயில் காயுந்துவி
 ராமே சுரத்தில்வந்து
 சுத்த விரத தவந்தானந் தொடங்கு
 வாருக் கிம்மையிலே
 மயிலைநிகர் சாயற் பெண்ணு மகவுந்தனமும்
 வர வுதவும்
 வளமார் கருணை நிறை யுமலைவளர்கா
 தலியைக் காப்பதற்கே.

(ஊ)

தேவெந்நிரன்.

வேறு.

புதியமுத்த மமைதருமீ ரிருமருப்போர் மலைபிற
 போற்றிசெயும் புலவர்பலர் நாத்றிசையஞ் சூழ
 நிதியமுற்ற வானுலகு நிலவியற்பே ரரரை
 நீட்டிமிரு கைபொன்று கூட்டிவரைங் கிவிவாக
 துதிமுழக்க மிகுபதியா மில்தெனப் பாவலவர்
 தோத்திரஞ்செய் திடுமிரா மேச்சரங்கை தொழுவார்
 மதியினிற்கு மலைவளர்கா தலிமினைப்பா லெவர்க்கு
 வரந்தருசிந் தாமணியைப் புரந்தருளும் பொருட்டே.

இலக்குமி.

வேறு.

புலவிப் போரி லொருகலகம்
 புரிந்துமலைப் புறத்தகற்றிப்
 போந்து ததுக் கோடியிற் பண்டு
 பொருநைத்துறைவன் புதல்வியாய்
 நிலவிப் பவிலும் போதுதனை
 நீங்கல்பொறும் நேடியார்
 நெடுங்கா வடியொன் றேந்திபந்த
 நெடுமால் சேது நீணகரிற்
 சுலவித் திரிந்து மலர்கொய்தன்
 ரொடித்தோள் பற்றத் தோழியர்கள்
 சூழ நின்ற திருமகளைத்
 தொழுவா மிராமே சரமென்னுந்
 தலவித் தகியை மலைவளர்கா
 தலியை யிராமே சரைமணந்த
 தைபற் றெய்வ நாயகியாந்
 காலைத் திணங்காக் கற்பொருட்டே.

ச ர சு வ தி.

வேறு.

சகலவே தாகமபு ராணவிதி காசந்
 தழைந்திடத் தக்க தெய்வந்
 தரனாகி யைந்தொழிசி னாதித் தொழிற்குயர்
 சகாயநற் சத்தி யாகி
 யகலாது தன்கணவ னாவிற்சு வைக்குமின்
 னமுதாகி வைகி யன்பர்க்
 காசமுத லியகவிகள் பாடும் படிக்கரு
 ளளித்தவளை யஞ்ச லிப்பாந்
 னுகளாய கொலைகளவு கட்காம முழுதுந்
 தொலைக்கும்வலி தொன்று தொட்டுத்
 தொகுமிரா மேசரம் புகுமிரா மேசர்தந்
 துணையடி கைதொழுது தன்னைப்
 புகலா மெனச்சொல்வர் புலையோ யாயினும்
 புத்தேளி ராக வருளே
 புரிகாத லியையுமலை வளர்கா தலியைபுவகை
 பூத்தினிது காக்க வென்றே. (அ)

ச த் த ம ா த ர்.

வேறு.

உருவ நிறத்தணி வெள்ளைக் கமலத்
 துறலடி மாமே லுறைதரு மாநூர்
 பெருவி டையைச்சிறு புள்ளைச் சிகியைப்
 பிரியமொ றீர்வா ரரிமிசை போவார்
 * தருவிதி யைச்செறு வள்ளைக் குழையைச்
 சமர்செய்கண் மாதா மிவரெழு மாதர்
 பருவத வர்த்தனி தன்னைப் புரவு
 பயில்வரி ராமே சுரரரு ளாலே. (ஆ)

காப்புப்பருவம்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்.

வேறு.

நிலவுலக வைப்பினின் மலரிலே யெடுத்துயர்
நேயமலி சித்தத்து வப்போடு பூசனை
நிதநித மியற்றுநர் மலரிலே யிருப்பினை
நீடுபெற முற்றக் கொடுத்தாளு மாதுமை
மலமிசு பவப்பிணி யலகறு மெமைத்தெறு
மாயவினை யைச்செற்று நட்பாக நாடொறு
மறைமுழுது மெய்த்துணர் வரியபத பத்மநன்
மாமலர் கலக்கச்செய் நற்றாய் தயாகரி
பலபல மதத்தினு மிலகிய வருட்சிவை
பாவலவர் மெய்த்துத் தனைப்பாடு மாகண்
பரிமள மணத்தொடு விரிமல ரெனப் புனை
பாசொளிய மெய்ச்சத்தி யப்பாவி யாமத
கலகமறு முத்தர்கள் பலருளமு நித்திய
காணியென வைத்துக் களித்தாடு சேதுவுங்
கலவுசிவ பத்தினி குலபர்வத வர்த்தனி
காவலவர் முப்பத்து முக்கோடி தேவரே. (30)

காப்புப்பருவம்

முற்றிற்று.

இரண்டாவது செங்கீரைப்பருவம்

சீர்கொண்ட மழைவளம் பொழிசெழிய னுட்டிலொரு
நிலையினிற் கின்றசீர்த்தி

நிகழ்கந்த மாதன மலைச்செழுஞ் சாரவி
னெடுங்கார் நிறத்திராமன்

வார்கொண்ட பூண்முலைச் சானகி யருச்சித்த
மணலிலிங் கத்தை யாங்கு

மன்னுதன் பெயர்முன்னர் வந்திடத் தாபித்து
வைத்துமா பூசைசெய்து

பேர்கொண்ட தன்னையினி வந்துபற் றுவிதம்
பிரமகத் தியையகற்றும்

பிடுறு மிராமே சுரத்தில்வரு மன்பர்தம்
பிறவிப் பிணிக்கருந்துஞ்

சீர்கொண்ட மாமருந் தாய்நின்ற பெண்ணரசி
செங்கீரை யாடியருளே

சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்
செங்கீரை யாடியருளே. (க)

சுத்தகங் கையினைத் தெரிந்தெதெத் துக் கட்டு
தூயகா வடியை யன்பாற்

ரோலிற் சுமந்துகா சியினின்று வருகின்ற
தொண்டர்தந் தொகுதி பலவு

நித்தலு மிராமலிங் கத்தினுக் கபிடேச நிகழ்வித்து
நின்று வாழ்த்தி

நேர்தொழு மிராமே சுரத்திற் றிருக்கோயி
னிலைகொண் டிருந்த நிமலா

மித்தலம் போலு முயர் தலநில்லை யென்னல்போ
லீனியநின் வதன மதிய

மிருபா லசைத்தசைத் திதுமனோ ரஞ்சித மெனக்காரு
மென்னல் போலச்

சித்தமகிழ் தரமிகவு மேல்கீ முசைத்து நீ
செங்கீரை யாடியருளே

சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்

கருமுகின் முழக்கமுந் கறையடி முழக்கமுந்
கடலெழு முழக்கமுஞ்செந்
கைகுவித் குந்தொண்டர் வாய்த்துதி முழக்கமுந்
கதிர்மணி கொழிக்கும் வெண்மை
யருவியின் முழக்கமுந் தீர்த்தங்க ளிற்படிந் தாமுவர்
முழக்கமுஞ் சேர்ந்
ததுவிது வெனச்சுட்டி யறியப் படாப்பிரம
மனையதா யேகமாகுந்
தருவனம் பொலிகந்த மாதனச் சாரலிற்
றங்கிய விராமநாதர்
தம்மையுந் தன்னையுந் தொழுபவர்க் கிம்மையிற்
சகலசம் பத்து நல்குந்
திருமனி யிராமே சுரத்திற் பசுங்கிள்ளை
செங்கீரை யாடியருளே
சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்
செங்கீரை யாடியருளே.

(௩)

மந்த மா ருதமொரு புறத்தினி லுலாவனன்
மலர்மண மந்த பொழியின்
மயில்களுங் குயில்களுங் கிளிகளும் வண்டுகளு
மருபுபண் பாடி யாடுங்
கந்த மாதனமதை நினைக்கினுங் காணினுங்
கண்களைக் கொண்டிராமன்
கட்டுதிரு வணையெனுஞ் சேதுத் ததுக்கோடி
கண்டு கடலாடினாலு
மெந்த மா பாதகமு மெட்டுணையு மில்லாம
லெட்கடங் காத தூர
மேகிடச் செயுமிரா மேசுரத் துன்பணி
யியற்றுமெந் துயரமெல்லாஞ்
சிந்த மா தரசியாய் முந்தநேர் வந்தநீ
செங்கீரை யாடியருளே
சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்
செங்கீரை யாடியருளே.

(௪)

சேது பர்வதவர்த்தனியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

அண்டமெட் டும் புகழ்ச் சேதுவிற் சங்கற்ப
மாற்றியுண் மூழ்கிமறைதே
ரந்தணர்க் குரியதா னங்கொடுத்துத் தர்ப்ப
ணஞ்செய்த மைந்த மட்டும்
பிண்டமிட் டுப்பிதிர் சிராத்தஞ் செய் வார்பெறும்
பேறிவள வென் றனந்தன்
பேசற்கு முடியாது கேட்டமட் டன்றிது
பிரத்தியக் கத்தில் யாருங்
கண்ட மட் டாமெனு மிராமே சுரத்தினிற்
கலைகள் பல கற்றுணர்ந்தோர்
கருதிய வரந்தருங் கந்தமா தனமலைக்
கற்பகம் பெற்றகனியே
தெண்டனிட் டடிதொழு மெமக்கருள் சுரக்குநீ
செங்கீரை யாடியருளே
சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்
செங்கீரை யாடியருளே. (௫)

தற்போல வசையாது சடமிருந் திடவதிற்
சாரும் புலன்க னுன்குந்
தந்தொழி லிழந்திடக் *காமமுதன் மூன்றையுந்
தாக்கித் தனித்திரண்டு
நெறியேகும் வளியைத் தடுத்தாநடு நெறியிலே
நேர்செல விடுத்துயர்ந்த
ஞேய சமு கத்தினைத் தரிசிக்கு மானந்த
நிட்டையி னிலைத்திருந்து
குறியோடு குணமுங் கடந்தசிவ ஞானிகள்
குழாங்கொடு நெருங்குதவமே
குடிக்கொண்ட கந்தமா தனமுறுஞ் சேதுநற்
கோயிலிற் கடல்கொழிக்குஞ்
செறிவேய் பசங்கதிர் திரண்டிடுந் தெய்வமணி
செங்கீரை யாடியருளே
சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்
செங்கீரை யாடியருளே. (௬)

* காமமுதன் மூன்று - காமம், வெகுளி, மயக்கம்.

தன்னையறி வென்று மவ் வறிவி லா னந்த மே
 தனியா யிருந்த சிவமாந்
 தானென்று மதனேநேர் தரிசிக்க வொட்டாது
 தனைமறைத் ததனையேதான்
 முன்னையுறு பாசமென் றுந் திரி பதார்த்தநிலை
 முழுதுமுணர் முத்தர் பல்லோர்
 மோனநிலை யிற்றிறம் பாதுமொய்த் தமர்கின்ற
 முதுகந்த மாதனத்தின்
 அன்னைசா னகிகணவ னாகிய விராகவ
 னருச்சிக்கு மவ்விசிங்கத்
 ததுமன் வால்சுற்றிய தழும்புமுன் றென்றுமுள
 தாய வற் புதமமைந்த
 தென்னைவா னோங்கிய விராமே சுரத்தினிற்
 செங்கீரை யாடியருளே
 சிற்பரம யப்பர்வத வர்த்தனியெ னச்சொன்மயில்
 செங்கீரை யாடியருளே. (எ)

வேறு.

நெறிசுரி கருமுகி லனையமலர்க்குழ
 னீளிநு புற மாட
 நிலவிய சுட்டியொ டிலகிய பிறைநிகர்
 நெற்றி யசைந்தாட
 வறியவர் பெறுமொரு நிதியென வருணிறை
 மலர்விழி மணியாட
 மணநுகர் குணமலி நாசியு மதிநீடு
 வண்டர ளமு மாடச்
 சிறியவ ருரைசெயு முறை முழு
 வது முட்செறியிரு செவியாடச்
 சேது விரா மே சுரரொடு பேசுந்
 திருவாய் மலராட
 வறிவினி லறிதரு குறிகுண மகல்பவ
 ளாடுக செங்கீரை
 யலைவளர் வாள்விழி யலைவளர் காதலி
 யாடுக செங்கீரை.

2 சேது பர்வதவர்த்தனியன்ம்ம பிள்ளைத்தமிழ்.

மாவுயர் கதவி பலாவி னறுங்கனி
 வண்டே னென்றாக
 மற்றை யொராறிங் கெற்றுக் கெனநனி
 வந்தே யங் கோடி
 மேவு மணற்கே ணிகணிதை சேது
 வியன் றீரந்தேடி
 மிகவளர் கந்த மாதன முந்துவர்
 மென்ற ளின் றாளி
 யேவுக வெங்களை யெப்பணியுஞ் செய வென்றே
 யெம் போல்வ
 ரெண்ணில் குழுமு மிரா மே சுரமுறு
 மெந்தா யிங் கேறு
 சேவுயர் கொடியுடை யாருள மகிழ்பவள்
 செங்கோ செங்கீரை
 சிலைதளர் வாணுதன் மலைவளர் காதலி
 செங்கோ செங்கீரை.

(க)

நகரமு மகரமு முடைபட வந்தரு
 ணங்கா யென்றேதி
 நாடியி ராமே சுரநக ரெய்திய
 நந்தா யன்பாளர்
 சகரவி கரமுற வகர வருப் பெறு
 தண்டே னும் பாலுஞ்
 சமமெனு மொழிபகர் சங்கரி யம்பிகை
 சங்கே யும் பாணி
 நிகர்கரு நிறமறி கட லுறு சேதுவி
 னின்றே நண்பாக
 நிலையுறு தானம் வழங்கியுண் மூழ்குநர்
 நெஞ்சா ருஞ்சூரி
 சிகரிக ரூபரிய கோயிலி னமர்பவள்
 செங்கோ செங்கீரை
 சிலைதளர் வாணுதன் மலைவளர் காதலி
 செங்கோ செங்கீரை.

(க0)

இரண்டாவது செங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று:
 ஆகப்பருவம் 2-க்கு செய்யுள் (20)

மூன்றாவது த ா ல் ப் ப ரு வ ம்.

ஒரு மொருமு வகைத்தமிழ்
முதிக்கும் பொதிய மலையுமுத்த
முள்ளே விளையும் மொருகைநதி
யுஞ்சு ருயர்பாண் டியனாடுங்
கூரு துதிய ராயிரவெண்
கொம்பார் தெய்வக் குஞ்சரமுங்
குலவு சரியா தியநாகால்
கொண்ட வேதக் குதிரையும்தூத்
தேரு மிராமே சுரநகருந்
திருந்து மிடபஞ் செனிகொடியுத்
திகழ்வே தாந்த நாதமெனச்
செப்பு முரசஞ் செழுங்கொன்றைத்
தாருந் தசாங்க மாக்கொண்ட
தாயே தாலோ தாலேலோ
'தருவ தமையும் பருவதவர்த்
தனியே தாலோ தாலேலோ.

(க)

ஒங்குஞ் சேது வெழுதாற்றே
டொருமுப் பதியோ சனையூர
முளதிச் சேது மூலதல
மொளிருந் தருப்ப சயனமதன்
பாங்கு பல்லா யிரந்தீர்த்தம்
பயிலு மவற்றைப் பருத்துணர்த்து
பகர்வ தரிது தருக்கோடி
படிந்தா லப்பந் பலதீர்த்தம்
திங்கு தீர மூழ்குபலன்
சேரத் திரட்டி நல்கியருள்
செயுமி ராமே சுரத்திலருட்
செங்கோல் செலுத்திச் சீர்த்தினி
தாங்குந் தெய்வப் பெண்ணரசார்
தலைவி தாலோ தாலேலோ
தருவ தமையும் பருவதவர்த்
தனியே தாலோ தாலேலோ.

(உ)

உருவ நோக்கி யிகழற்க

வொருவர் தமையு மெனவுயர்ந்தோ

ருரைக்கு முரைக்கோ ரிலக்கியமா

வோங்கு நறுந்திஞ் சுவையுடைத்தாய்ப்

பருக ஆறுஞ் சிற்றாறல்

படுநீர்க் கேணி பாங்கரெலாம்

பயிலும் பெரிய கடற்கரைக்கட்

பதியுஞ் சேதுப் பதிபென்னுந்

திருவி ராமே சுரத்திலம்

தெய்வக் கொழுந்தே சிவபெருமான்

சிற்பை யினிற்றீட் டியவுயிர்ச்சித்

திரமே தேவ ராதியர்தஞ்

சருவ பாவ விமோசனஞ்செய்

தாயே தாலோ தாலேலோ

தருவ தமையும் பருவதவர்த்

தனியே தாலோ தாலேலோ.

(௩)

மணித்தொட் டிலீனிற் கிடந்தின்னு

மறையுங் காணு மலரடியின்

வண்மைப் பெரிய விரல்சுவைத்து

வாய்விட் டழுமுன் வந்தெடுத்துப்

பிணித்துக் கிடந்த முலைதிறந்து

பிசைந்து நிலத்தோர் பீர்விட்டுப்

பின்னர்ப் பணிலத் துண்ணிறையப்

பெய்த தீம்பால் பிறங்குசெவ்வா

யணித்திற் கொடுபோ யலகுநெறித்

தருந்தப் புதட்டி முத்தமிட்டெடம்

மாவி யனையா யெனமேனை

யருமை பாராட் டிப்பசியைத்

தணிக்கத் தருரா மேசுரத்தின்

றலேவி தாலோ தாலேலோ

தருவ தமையும் பருவதவர்த்

தனியே தாலோ தாலேலோ.

(௪)

பண்முத் தமிழாற் பிரபந்தம்
 பாடி யுயர்ந்த பாவலவர்
 பலருங் கேட்க வரங்கேற்றிப்
 படிக்குஞ் சேதுப் பதியொன்றே
 யொண்முத் திக்கு வழிகாட்டு
 முயர்ந்த தலமா மென்றுமுர
 சொலிக்கு மொலியு மணமுரசோ
 டொண்சங் கொலிக்கு மொலியும்வெள்
 வண்முத் தினுங் கடலொலியு
 மலியும் வீதி வாய்ப்பவனி
 மணஞ்செய் மலர்மா லிகையும்பொன்
 மணிமா லைகளும் வணைந்துவருந்
 தண்முத் தரும்பும் பவளவாய்த்
 தாயே தாலோ தாலேலோ
 தருவ தமையும் பருவதவர்த்
 தனியே தாலோ தாலேலோ.

(19)

வேறு.

இம்மையு மறுமையும் வேண்டுப
 வர்க்கரு ளெம்பெரு மானார்தம்
 மிருவிழி களிலொரு விழியெதிர்
 குவியா வியல்பிற் றுதலினுற்
 செம்மை நிரம்பிய நின்றிரு
 முகமுயர் தெய்வத் தன்மைதிகழ்
 செந்தா மரையென வாய்விழி
 யந்தச் செந்தா மரைபூத்த
 கொம்மை யமைந்தமர் நீலோற்
 பலமுங் குழுகழு மேயென்னக்
 குலவும் பச்சைச் சிறிய
 குழந்தாய் கோதறு சேதுவினிற்
 றம்மை யுணர்ந்தவர் தாமா
 கியதாய் தாலோ தாலேலோ
 சருவ சகத்தருள் பருவதவர்த்தனி
 தாலோ தாலேலோ.

(20)

உளமல ரதிலுள் னூறி யுவட்டா
 வொண்சுவை மிகுதேனே
 யுள்ள வினிக்குந் தெள்ளமு தேபத
 முற்ற நறும்பாகே
 களவியன் மலவிருண் முழுதற வருமதி
 காலே யிளங்கதிரே
 கண்மணி யேயுயர் பெண்மணி யேயருள்
 கனிதரு கற்பகமே
 யிளவெயின் மணியெறி கடல்வளை சேது
 விராமே சுரமெய்தி
 யெமைவழி யடிமைகொ ளெந்தை மணஞ்செ
 யிளம்பொன் னெழின்மலோ
 தளரிடை யனநடை யுடைமட மயிலே
 தாலோ தாலேலோ
 சருவ சகத்தருள் பருவத வர்த்தனி
 தாலோ தாலேலோ.

(௨)

இந்தப் பரவணி செஞ்சடை யிறைவளை
 யிரனிற் சந்தேக
 வேனிய துங்கன லிடைவே வாம
 லிருந்தது நீரிலெதிர்
 முந்தச் சென்றது மொருமழு மகவை
 முதலையின் வாய்நின்று
 முன்ன ரழைத்ததும் வாரியி லொருநன்
 முடுக வியக்கியது
 மெந்தத் தேவரு முடியா திதுவென
 வென்பைப் பெண்ணை
 வெழுவித் ததுமினி மெவ்வற் புதமு
 மியற்ற விருப்பதுமாஞ்
 சந்தச் செந்தமிழ் வளர்சே துவிலமர்
 தருவே தாலேலோ
 சருவ சகத்தருள் பருவத வர்த்தனி
 தாலோ தாலேலோ.

(௩)

வஞ்சகர் நெஞ்சினி லொருபொழுதாயினு

மருவாய் தாலேலோ

மாமா யையினை யகன்றார் விழியெதிர்

வருவாய் தாலேலோ

தஞ்ச மெனப்பிர மன்மால் சொழந்த

சலியாய் தாலேலோ

தாதல முழுதுங் காத்தருள் புரிபச்

சலியாய் தாலேலோ

எஞ்சலி லகில சராசர மீன்ற

விருந்தாய் தாலேலோ

இராமே சுரநக ரெந்தை வலத்தி

விருந்தாய் தாலேலோ

கஞ்ச மலர்த்திரு வாணி துதித்திடு

காதலி தாலேலோ

கலாபே தங்கள் கடத்திடு மலைவளர்

காதலி தாலேலோ.

(30)

வேறு.

கூறு தாழ்நார் வித்தகி தாலோ தாலேலோ

கூடு பசிய நிறக்கினி தாலோ தாலேலோ

ஊறு புதுமது ரக்கனி தாலோ தாலேலோ

ஓறு மறையரு ஞத்தமி தாலோ தாலேலோ

ஆறு சமய விளக்கொளி தாலோ தாலேலோ

ஆனை மருவு மடப்பிடி தாலோ தாலேலோ

தேறு மதிமிகு பத்தினி தாலோ தாலேலோ

சேது பருவந வர்த்தனி தாலோ தாலேலோ.

(31)

முன்னுது தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் (30)

நான்காவது

ச ப் பா ணி ப் ப ரு வ ம்.

இராகவன் பூசித்த வைங்கரக் கடவுள்
மிபமுகத் தெம்பிரானு
நிலவண புரத்திற் றிருக்கோயில் கொண்டிருந்
தெதிர்வந் திறைஞ்சியென்றும்
விராவும் பர்க்கெலா மிடையூறு சிறிதேனு
மேவா விதங்கருத்தில்
வேண்டிய வரங்கொடுத் தின்னருள் சுரந்திட
விளங்குமான் மியமலிந்த
புராதன மிகுஞ்சேது தீர்த்தி லெண்ணிலாப்
புலவரே கவிகளாகிப்
பூசைசெ யிராமே சுரத்திறையை மருவிப்பல்
புவனப் பரப்பிலுள்ள
சுராசர மனைத்துந் தரும்பச் சிளங்கிள்ளை
சப்பாணி கொட்டியருளே
சற்சனர் தொழும்பர்வத வர்த்தனி மகிழ்ந்தினிய
சப்பாணி கொட்டியருளே. (1)

திருவணை யிராகவன் வகுக்கத் தொடங்கிமுன்
சிலையென்ப தங்கையேந்திச்
செறிவுற நிறுத்தலா லவ்விடந் தன்னையே
திகழ்சேது மூலமென்று
மருவநவ பாஷாண மென்றுஞ்சொல் வாரங்கு
வந்துகட லாடியதன்மேல்
வலியசக் கரதீர்த்த மாடியன் புற்றிரா மனைவணக்
கம் புரிந்தே
யருமையர் கியதர்ப்ப சயந்ததை யுங்கண்ட
வாக்களவில் பாவமெல்லா
மரித்துப் பெரும்பிணி யகற்றிவி டுங்கொடுத்
தருள்செயு மிராமநாதர்
தருவள ரிராமே சுரந்தரு கருங்குயில்
சப்பாணி கொட்டியருளே
சற்சனர் தொழும்பர்வத வர்த்தனி மகிழ்ந்தினிய
சப்பாணி கொட்டியருளே. (2)

உத்தம மிகுந்தமலை யத்துவச பாண்டியத்
 கொருபெரும் புதல்வியாகி
 யொளிஞுவ மணிமகுட முடிபுனைந் துலகொல
 மோராழி செலவுருட்டி.
 முத்தமிழ் நடஞ்செயும் பொதிகைமலை தன்மரபின்
 மூலமலை யாயிருக்க
 முன்பெற்ற வரசிபா மண்ணினின் நிருமுன்னர்
 மும்முறை பணிந்தெழுந்து
 சித்தமகி முன்பர்க்கு நன்மக வளித்தருந்
 செய்திடுமி ராமநாதர்
 தேவியா யாவியா யைந்தொழிந் குத்துணைந்
 சிற்சத்தி யாய்ச்சிறந்து
 சத்தமரி ராமே சுரத்திலுறு மம்மைநீ
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சற்சனர் தொழும்பர்வத வர்த்தனி மகிழ்த்தினிய
 சப்பாணி கொட்டியருளே. (ஈ)

ஒன்றுசேர்க் கும்பெரும் பொருளெனப் பிறவுமோ
 ரொண்பொருள் விளக்குகின்ற
 வுபர்கந்த மாதனச் சாரலிற் பன்மணி
 யொதுக்குவா ரிதியுலாய்ச்சூழ்
 துன்றுசீர் பெறுமிரா மேசுரங் கைதொழுது
 துதிபல புகன்று சேதுத்
 துயசீர் பாடின லளகேச னிகரெனத்
 தொகுபெருஞ் செல்வம்வாழ்நா
 னென்றுமே காலவரை யறையின்றி யருள்புரி
 யிராகவன் பூசைசெய்யு
 மீசன்மலர் வாசன் றொழுபரம தேசனு
 மென்றிடு மிராமநாதன்
 றன்றுணைவி யாய்வருஞ் சிற்சகோ தயவாரி
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சற்சனர் தொழும்பர்வத வர்த்தனி மகிழ்த்தினிய
 சப்பாணி கொட்டியருளே. (ஈ)

* ஒன்று சேர்த்தல் - கந்தம்; பெரும்பொருள் - மாதனம்; எனவே-கந்தமாதன மென்பதாயிற்று.

புண்ணிய மெனும்பகுதி முப்பத் திரண்டும்
 புரிந்திடு சிறப்புமுயர்ப்பும்
 புகலியிலொர் பூசுரன் மழவினம் பிள்ளையைப்
 பொய்கையிற் கண்டுபுனித
 முண்ணிலவு சிவஞான வழுதமுங் கொங்கைநின்
 னொழுதுபா லுங்கலந்தே
 யுண்ணுமா நின்னருள் சுரந்துதவும் வண்மைபு
 மொள்வனைக ளாலொருத்தன்
 நின்னிய புயங்குவடு பத்திலும் வடுப்படச்
 செய்யும்வன் நிறலுமிக்க
 செங்கையம் பங்கையங் கொண்டுநீ செழுமதித்
 தெண்ணிலா முற்றமாடந்
 தண்ணிய வளம்பொலி யிராமே சுரத்தன்னை
 சப்பாணி கொட்டியருளே
 சற்சனர் தொழும்பர்வத வர்த்தனி மகிழ்த்தினிய
 சப்பாணி கொட்டியருளே. (௫)

தெய்வமட மங்கையர்கள் கற்பகப் பூமாரி
 சேவித்து நின்னுகொட்டச்
 செறியுதின் னோழியர்கள் சூழ்த்துநின் நிருவுநர்
 தேர்த்திருகை கொட்டடமு
 முய்வமென் நிர்திரை வாணிசசி வாய்த்துதிமி
 வலகெலாங் கொட்டமேன்மே
 லுயிரிர் மேசுரமு வந்தநின் கோயிலி
 னொருங்குபே நிகைகள்கொட்டக்
 கைவருந் சேமக் கலங்கண்மட கெங்கனுங்
 காலத் தெரிந்துகொட்டக்
 காமியங் கருதா திறைஞ்சியா னந்தநீர்
 கண்ணின்று மன்பர்கொட்டச்
 சைவநெறி தழையவருண் மழைபொழி பசங்கொண்
 சப்பாணி கொட்டியருளே [டல்
 சற்சனர் தொழும்பர்வத வர்த்தனி மகிழ்த்தினிய
 சப்பாணி கொட்டியருளே. (௬)

வேறு.

மோது கருங்கடல் வெண்டிரை வீசிய
முழுமணி முத்தங்கண்
மொய்த்திருள் பருநிள நிலவு பொழிந்து
முயங்கு வயங்கிடவு
மீது தெரிந்தெதிர் நேடி ஷநம்பரி
செனவென் வளையினமெங்
கெங்குந் திரிதிரு வீதியில் வருவா
ரிணையடி நோவாமற்
ருது மணங்கமழ் புண்ணைகள் தொரிமலர்
தமனிய முறும்வெள்ளித்
தகடென மினிரு பிராமே சுரமுறை
சாயே யிமயமலைக்
கோது தவிர்த்திடு மன்னவன் மதலாய்
கொட்டுக சப்பாணி
குலமணி தருமுயர் மலைவளர் காதலி
கொட்டுக சப்பாணி.

(௭)

நஞ்சினை யுண்டவர் துஞ்சில ரென்பது
நாடெங் குந்தெரிய
நகைவா யமுதஞ் சிறிதுளி ர ம
நாதர் தமக்குதவும்
வஞ்சி யிளஞ்சிறு கொடியே பிடியே
மனே தேனேபொன்
மல்கு பிராமே சுரமுறு கந்த
மாதன வரையிலம்
ரஞ்சினை யாறினை வென்றவ ரறிவினி
லறிவாய் நின்றொளிரு
மருமறை முடிவே யருவுரு வடிவே
யழகிய பொன்மலை
கொஞ்சிய மகவாய் வந்தருள் குயிலே
கொட்டுக சப்பாணி
குலமணி தருமுயர் மலைவளர் காதலி
கொட்டுக சப்பாணி.

(௮)

2 சேது பர்வதவர்த்தனியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.

மதிமர பினிலொரு மகளாய் வருநினை
 மருவு. கொடிக்கயலை
 வளர்தரு மினமென மதிலின் மதின்மேன்
 மாடத் துச்சியினி
 லதிபொரு ளளவுசெய் திடநிறு வியமணி
 யமைபொற் கலசத்தி
 லண்டமு மெண்டிசை யுங்கண் டெண்ணிட
 வகலமு நீளமுமே
 துதிபெற மிகுகோபு ரநவ நிலையிற்
 சூளிகை மானிகையிற்
 றேரண மறுகில் வாரிதி வெண்டிரை
 தூவுங் கயல்கண்மிகக்
 குதிகொ ளிராமே சுரநகர் மாதுமை
 கொட்டுக சப்பாணி
 குலமலி தருமுயர் மலைவளர் காதலி
 கொட்டுக சப்பாணி. (௫)

வேறு.

ஒவிய மேநடை சுற்றெதிர் வந்திடி லொப்போத
 லுற்றிடு சேது நகர்ப்பெரு மாட்டி யுரத்தோடு
 மேவிய வேதன் முதற்பல விண்ணம் மெய்த்தேவர்
 வெருவி விடத்தின் மெலிந்தடி தொழுது மிகத்தாழ
 வானி யளித்திடு மிறையுட் னீமகி முப்பாடு
 மடியவ ராமெமை வரதமொ டபய மளித்தாளக்
 கூவிய தெனவளை முரலக் கொட்டுக சப்பாணி
 குற்றமில் பருவத வர்த்தனி கொட்டுக சப்பாணி. (௮)

நான்காவது சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் 40.

ஐந்தாவது முத் த ப் ப ரு வ ம் .

—:0:—

கதலி யுடும்புத் தலைகொக்குக்
 கமலஞ் சாலி கமுகுபுயல்
 கயல்வேய் கேழற் கொம்புசங்கு
 கரும்பு கரிக்கோ டாதிபல
 வுதவு முத்த மிறுகன்முத
 லுரைக்குங் குற்றம் பலவுடைத்தீ
 தொன்றோ விலைப்பட் டீரெங்கு
 முலாவித் திரியு முதைவிரும்பே
 மிதமார் மலர்கள் பலதூவி
 யிசீங்க மாநின் னிறைவர்தமை
 யிராமே சுரத்திற் கண்டிறைஞ்சி
 யேத்தி நின்னை பெங்களுக்குச்
 சதநீ யென்பார்க் கருள்செயுநின்
 றமிழ்வாய் முத்தந் தருகவே
 தலைவ ரிடமார் மலைவளர்கா
 தலியே முத்தந் தருகவே.

(க).

முடிதொட் டமர ருலகளுக்கு
 மூங்கின் முத்த மிப்பிமுத்த
 மொய்ம்பார் யானை மருப்புமுத்த
 முதிரும் பன்றிக் கொம்புமுத்தம்
 வெடிபட் டறுபட் டொடிபட்டு
 மேனி வெளுத்துக் கீழ்வீழ்ந்து
 மிகநா ணுட்கொண் டிருந்ததெவர்
 விரித்துச் சொல்லார் பகுத்தறியார்
 தொடிதொட் டொவிரிகை யரமகளிர்
 சூழி ராமே சுரத்தமுதே
 தொழுவார் வறுமைக் கசியிருளைத்
 தொலைக்குஞ் சுடரே நீருண்டு
 தடிபட் டொவிரிகார்க் குழலாய்நின்
 றமிழ்வாய் முத்தந் தருகவே
 தலைவ ரிடமார் மலைவளர்கா
 தலியே முத்தந் தருகவே.

(உ).

கால முணர்ந்து தாயரிரு
கணைக்கால் கிடத்தி நறுங்கலவை
கமழு மஞ்சட் காப்பணிந்து
காய மிளவெர் நீராட்டி.
நீல விழிக்கண் ணீருந்தி
நெஞ்சோ டணைத்து நெற்றியில்வெண்
ணீறிட் டதன்மேற் நிகழ்சாந்த
நிகழ்பொட் டிட்டு நேர்நோக்கிக்
கோல முலைப்பா லூட்டியருள்
குலவு மயிலே குயிலேயெங்
குறைபா டகற்ற வந்தருளுங்
குழந்தா யென்றுட் கொள்ளுமன்பு
சால விராமே சுரத்தில்வளர்
தாயே முத்தந் தருகவே
தலைவ ரிடமார் மலைவளர்கா
தாயே முத்தந் தருகவே.

(க.)

மே மருவு முத்தெனக்கார்
மேய குழலிற் றொங்கல்குழ்
வெண்ணித் திலக்கோ வைச்சரமு
மின்பாய் சுட்டி யணிநுதலாம்
பாக மதியு மணிக்குழைகள்
பதியுஞ் செவியு மையெதிர்த்துப்
பார்க்குங் கருணை பொழிவிழியும்
பயிலு மூக்கி னணிமணிபு
மேக போக மாயிருக்கு
மிராம நாத ருளமகிழு
மிராமே சுரத்திற் காணுமன்பு
ரிடையு றொன்று மெய்தாமற்
ருக சோகந் தனித்திடுநின்
றமிழ்வாய் முத்தந் தருகவே
தவத்தோர் பரவும் பருவதவர்த்
தனித்தாய் முத்தந் தருகவே.

(ச.)

